

Peel. Nov. 18. 1862.

12513/726,

Kedves Sándor énevem!

Tudnod te azt, vagy legalább gondolhatod,
hogy a freskésűró új lapjának első száma
maival frökött leginkább megakadni
kézirat dolgában; a közönség ekkor
épen az első számokat nézi leginkább, s a
zubból itéli meg a lap egész jövődöjét.

Azra kellene minden erővel törekönnem,
hogy első számaimmal ne csak szórakozás
ban ne legyen, kéziratra nézve, hanem
a darabokat okjemenően így is valaképpen,
van írása, hogy mindjárt előre is benyó,
másé gerjeszték a lapra várni, szóval fogva,
idesz fiam, ne várj azt míg a lap megje,
tenik s vagy 10 három kézfüröl foly, hanem
ülj te a te iro afkálod höz, s irj valamit
(hiszen nagyon hosszú csikk úgy sem kell)
a mi a historiát mélis lag képviselje, vagy
mélis vidje a hirt. képét brancsi szemé.

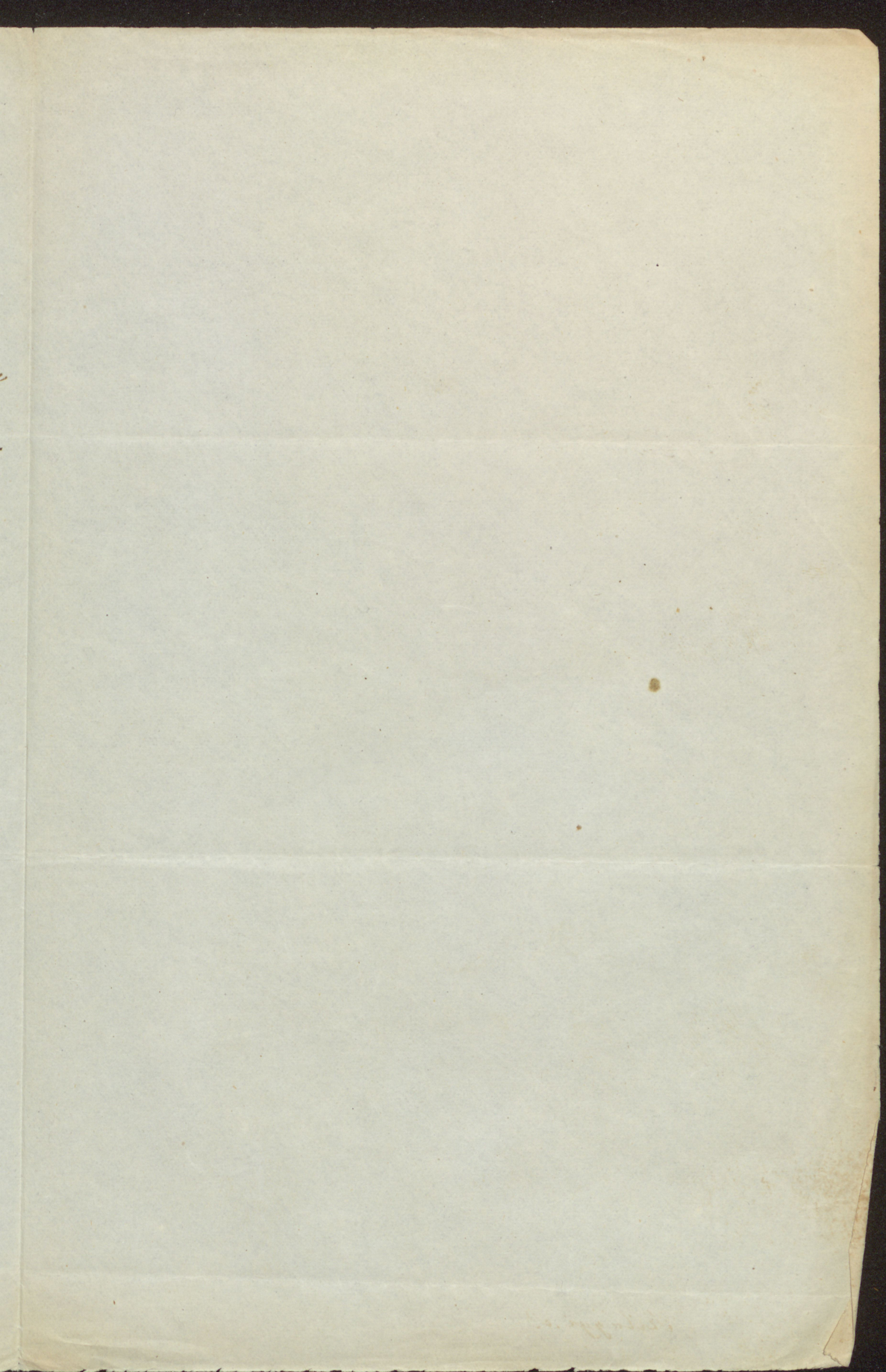
Lehet az valami jeles férfiu, vagy költő
életrajza, lehet valamely praeognosztika
historiai nomenem frimexa életün tesise
lehet akadémia; csak az forogjon előttem,
hogy nem trifon burvák, hanem mivel
ugyan, de nagy közön tegnék (ha t. i. lex)
irod. képzet egy szokas Macantay ből
midin jellem, midin london amlyás festi,
szb — az legyen mint ad, — hogy új is meg
nem hullott száz legyen; az nem kívánt ait,
de elő avár által újja teher annak, ki
ere otvassa.

Az is pedig ne monesd magadat hogy
sok dolgod vann, nem irj rá. Két három
este meg irj albat, nagy fej törés nélkül.
Ha egy er közlés időben valami filantr

tarcsa meg, hogy valamennyi együtt nem illeg úoké,
függő grupp-ot képvisel, az még jobb lesz,
Logart ölelésemet — I me válnak
külső, hanem munkái márv egy kíváncsi.

Bloda Arany

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten signature or name

Verlagsges.